RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

nr. 257.761 van 26 oktober 2023
in de zaak A. 230.977/VII-41.449

In zake: XXX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Hanne Van Walle
kantoor houdend te 1060 Brussel
Berckmansstraat 89
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen: de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

I. Voorwerp van het cassatieberoep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 4 juni 2020, strekt tot de cassatie van arrest nr. 235.681 van 29 april 2020 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Het cassatieberoep is toelaatbaar verklaard bij beschikking nr. 13.925 van 17 september 2020.

Verzoeker heeft een toelichtende memorie ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Marijke Sterck heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State’.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 23 maart 2023.

Kamervoorzitter Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Martine Kiwakana, die *loco* advocaat Hanne Van Walle verschijnt voor verzoeker, is gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Marijke Sterck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Na 8 afgewezen verzoeken om internationale bescherming, ingediend in België tussen 2010 en 2015, dient verzoeker op 6 april 2018 een aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9*ter* van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ (hierna: vreemdelingenwet).

Deze aanvraag wordt met een beslissing van de verwerende partij van 23 mei 2018 gegrond verklaard.

3.2. Op 14 november 2019 neemt de verwerende partij een beslissing dat verzoekers bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister niet mag worden verlengd en een beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten.

Verzoeker stelt een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tegen de twee beslissingen van 14 november 2019.

Met een arrest van 29 april 2020 verwerpt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring tegen de voornoemde beslissingen. Dit is het bestreden arrest.

IV. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

4. Verzoeker werpt in een eerste middel, dat hij in de toelichtende memorie herhaalt, de schending op van artikel 13, § 3, 2°, en 39/65 van de vreemdelingenwet, van artikel 9 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 ‘tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ (hierna: koninklijk besluit van 17 mei 2007) en van artikel 149 van de Grondwet.

In een eerste middelonderdeel voert verzoeker aan dat in het bestreden arrest ten onrechte wordt geoordeeld dat de bewoordingen van de ambtenaar-geneesheer in zijn advies van 8 november 2019, namelijk dat verzoekers toestand “relatief stabiel” is “gezien de situatie”, verenigbaar zijn met de vereisten van artikel 13, § 3, 2°, van de vreemdelingenwet en artikel 9 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007. Deze bepalingen vereisen “een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter” en dus een ingrijpende wijziging op lange termijn. Verzoeker acht de bewoordingen “relatief stabiel” en “gezien de situatie” daar onverenigbaar mee. Hij laat gelden dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen met de vaststelling dat volgens de

ambtenaar-geneesheer “verzoekers situatie thans gestabiliseerd is” niet aantoont dat deze stabilisatie voldoende ingrijpend is en een niet-voorbijgaand karakter heeft in de zin van de voormelde bepalingen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geeft daarmee een interpretatie aan het advies van de ambtenaar-geneesheer van 9 november 2018 die niet strookt met hetgeen deze laatste effectief verklaart, namelijk dat de situatie “relatief stabiel” kan worden genoemd. Verzoeker acht daarom ook de motiveringsplicht en de bewijskracht van het kwestieuze advies geschonden.

In een tweede middelonderdeel voert verzoeker aan dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ten onrechte stelt dat verzoeker niet betwist dat er geen sprake meer zou zijn van suïcidaliteit. Verzoeker heeft dat in het verzoekschrift tot nietigverklaring net wel betwist, zich steunend op een medisch attest van zijn behandelende arts van 9 mei 2019. Het bestreden arrest bevat aldus geen gepast antwoord op verzoekers argumenten. Bovendien antwoordt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet op verzoekers kritiek dat de ambtenaar-geneesheer in het nieuwe advies helemaal niet aangeeft waarom hij besluit tot een radicale wijziging in de vaststelling dat terugkeer een *trigger* is naar suïcide, reden waarom de regularisatie werd toegekend in 2018, dat de ambtenaar-geneesheer in 2018 rekening heeft gehouden met verzoekers historiek en dat de ambtenaar-geneesheer in het oorspronkelijke advies spreekt van de “complexheid van het dossier” en verwijst naar de traumatische ervaringen in Irak. Verzoeker beschouwt het antwoord hierop in het bestreden arrest als onvolledig en onbegrijpelijk.

Beoordeling

Eerste middelonderdeel

5. De in artikel 149 van de Grondwet vervatte jurisdictionele motiveringsplicht heeft het karakter van een vormvereiste. Een uitspraak is gemotiveerd in de zin van de voornoemde bepaling wanneer de rechter duidelijk en

ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Om te voldoen aan de jurisdictionele motiveringsplicht is het niet relevant of die motieven in rechte of in feite juist zijn. Alleen een gemis aan motivering of daarmee gelijkgestelde gevallen, zoals tegenstrijdigheid in de motieven, maken een schending uit van artikel 149 van de Grondwet. Wanneer de motivering een verkeerde gevolgtrekking in rechte maakt, kan dit een schending van de wet uitmaken, maar is er nog geen sprake van een motiveringsgebrek. De rechterlijke motiveringsverplichting houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet antwoorden op elk argument dat tot staving of weerlegging van een middel is aangevoerd, maar dat geen afzonderlijk middel of afzonderlijke weerlegging vormt.

Verzoeker betwist de juistheid van de motieven van het bestreden arrest in functie van het advies van de ambtenaar-geneesheer evenals de betekenis die in het bestreden arrest wordt gegeven aan dat advies. Deze kritiek houdt echter geen verband met de jurisdictionele motiveringsplicht als vormvereiste.

6. Artikel 9 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 luidt:

> "De vreemdeling die gemachtigd werd tot beperkt verblijf op grond van artikel 9ter van de wet, wordt geacht niet meer te voldoen aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden in de zin van artikel 13, § 3, 2°, van de wet, indien de omstandigheden op grond waarvan de machtiging werd verleend, niet langer bestaan, of zodanig zijn gewijzigd dat deze machtiging niet langer nodig is. Er dient hierbij te worden nagegaan of de verandering van deze omstandigheden een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter hebben."

Wat de beoordeling van het "voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter" van de verandering van omstandigheden betreft, had verzoeker voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen aangevoerd:

> "Ten eerste stelt verzoeker vast dat de bewoordingen alleen al van de arts-adviseur, stellende dat de toestand 'relatief stabiel' is 'gezien de

situatie', moeilijk te rijmen vallen met de vereiste van een ingrijpende wijziging op lange termijn. Relatief wil zeggen: 'betrekkelijk, vergeleken met iets anders (tegenstelling: absoluut): de relatieve waarde van de cijfers; relatief veilig'. Het is het tegengestelde van absoluut.
De wet vereist een wijziging die een 'voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter' heeft. Het is dan ook moeilijk voor verzoeker te begrijpen hoe een zogezegde 'betrekkelijke' stabiliteit als voldoende ingrijpend wordt beoordeeld. Ook de 'gezien de situatie' stemt tot verbazing, gelet op het feit dat de 'situatie' of 'context' er juist één is van multipele zelfmoordpogingen steeds gelinkt aan zijn administratieve situatie en zijn traumatisch verleden."

In het bestreden arrest wordt deze kritiek als volgt beantwoord:

"Op grond van het medisch advies van 27 april 2018 werd aan verzoeker een verblijfsmachtiging toegekend voor één jaar. In voormeld medisch advies werd het volgende gesteld: 'omwille van de complexiteit van het dossier werd contact opgenomen met dr. B. om de situatie van betrokkene verder uit te klaren. Een eerste planning was om betrokkene op consultatie uit te nodigen. Hiervan werd afgezien gezien zijn negatieve ervaring met de briefwisseling met de dienst Vreemdelingenzaken.' Uit de medische informatie die werd voorgelegd bleek dat er diverse crisisopvangen en hospitalisaties hadden plaatsgevonden, alsook divers suïcidepogingen.
In het huidig medisch advies van 8 november 2019 stelt de arts-adviseur het volgende vast: 'Uit de aangeleverde documenten kunnen we besluiten dat de toestand van betrokkene relatief stabiel kan genoemd worden gezien de situatie. Er zijn geen hospitalisaties meer geweest, de medicatie is afgebouwd naar het minimum. Hij heeft nog wel opvolging nodig in het kader van zijn PTSD en medicamenteuze therapie. Er worden geen opvolgingsverslagen aangeleverd zodat we durven besluiten dat de toestand stabiel kan genoemd worden. In de huidige situatie is er geen sprake meer van suïcidaliteit. Gezien de summiere rapportering in tegenstelling met de eerste aanvraag kunnen we dus besluiten dat betrokkene verder kan opgevolgd worden in het thuisland als de zorg beschikbaar is.'
Uit een vergelijking van de medische adviezen blijkt aldus dat de medische situatie van verzoeker gewijzigd is in die zin dat er geen hospitalisaties meer geweest zijn; de medicatie is afgebouwd naar het minimum; er geen opvolgingsverslagen zijn aangeleverd en er geen sprake meer is van suïcidaliteit. Verzoeker betwist dit niet. Door te verwijzen naar het feit dat een terugkeer een *trigger* is naar suïcide toont verzoeker geenszins aan dat de arts-adviseur bij het nagaan of de omstandigheden op basis waarvan de machtiging tot voorlopig verblijf werd verleend – in casu de diverse crisisopvangen, hospitalisaties en suïcidepogingen – nog steeds bestaan of niet dermate ingrijpend zijn gewijzigd zodat een machtiging nog steeds nodig is. De arts-adviseur heeft niet foutief of kennelijk onredelijk geoordeeld dat verzoekers situatie thans gestabiliseerd is, aangezien er geen

> vermelding meer is van acute incidenten of speciale opvolging, van crisisopvang of hospitalisaties en evenmin van suïcidepogingen. Aldus is de vaststelling van de arts-adviseur dat de situatie voldoende ingrijpend is gewijzigd niet kennelijk onredelijk en weldegelijk gemotiveerd."

Daarmee heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nagegaan of door het bestuur op wettige wijze werd vastgesteld dat het veranderen van de omstandigheden te dezen een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter had zoals vereist in artikel 9 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007. Verzoeker toont dan ook geen schending aan van deze laatste bepaling of van artikel 13, § 3, 2°, van de vreemdelingenwet.

In de mate dat verzoeker zelf een andere beoordeling voorstaat, vraagt hij in wezen dat de Raad van State in de beoordeling van de zaak zelf treedt. Als cassatierechter is de Raad van State hiervoor niet bevoegd.

7. De bewijskracht van een akte bestaat in de vereiste eerbiediging van hetgeen daarin schriftelijk is vastgelegd. De rechter miskent de bewijskracht van een akte indien hij aan een geschrift, waarnaar hij uitdrukkelijk verwijst, een verklaring toeschrijft die dit geschrift niet bevat dan wel ontkent dat dit geschrift een verklaring bevat die er wel in voorkomt.

Zoals blijkt uit het bovenstaande citaat, oordeelt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het bestreden arrest op basis van alle elementen uit het advies van de ambtenaar-geneesheer dat het niet kennelijk onredelijk of foutief is in de voor hem bestreden beslissing op basis van dat advies te aanvaarden dat de omstandigheden voldoende ingrijpend zijn veranderd. Deze beoordeling in het bestreden arrest is niet in strijd met de bewoordingen in het advies dat verzoekers situatie "relatief" stabiel is.

Tweede middelonderdeel

8. In het advies van de ambtenaar-geneesheer van 8 november 2019, dat in het bestreden arrest wordt geciteerd, staat onder meer te lezen:

> "Uit aangeleverde documenten kunnen we besluiten dat de toestand van betrokkene relatief stabiel kan genoemd worden gezien de situatie. Er zijn geen hospitalisaties meer geweest, de medicatie is afgebouwd naar het minimum. Hij heeft nog wel opvolging nodig in het kader van zijn PTSD en medicamenteuze therapie. Er worden geen opvolgingsverslagen aangeleverd zodat we durven besluiten dat de toestand stabiel kan genoemd worden. In de huidige situatie is er geen sprake meer van suïcidaliteit. Gezien de summiere rapportering in tegenstelling met de eerste aanvraag kunnen we dus besluiten dat betrokkene verder kan opgevolgd worden in het thuisland als zorg beschikbaar is."

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen overweegt in antwoord op verzoekers kritiek dat diens terugkeer naar Irak een *trigger* voor suïcide zou zijn, het volgende:

> "Uit een vergelijking van de medische adviezen blijkt aldus dat de medische situatie van verzoeker gewijzigd is in die zin dat er geen hospitalisaties meer geweest zijn; de medicatie is afgebouwd naar het minimum; er geen opvolgingsverslagen zijn aangeleverd en er geen sprake meer is van suïcidaliteit. Verzoeker betwist dit niet. Door te verwijzen naar het feit dat een terugkeer een *trigger* is naar suïcide toont verzoeker geenszins aan dat de arts-adviseur bij het nagaan of de omstandigheden op basis waarvan de machtiging tot voorlopig verblijf werd verleend – *in casu* de diverse crisisopvangen, hospitalisaties en suïcidepogingen – nog steeds bestaan of niet dermate ingrijpend zijn gewijzigd zodat een machtiging nog steeds nodig is. De arts-adviseur heeft niet foutief of kennelijk onredelijk geoordeeld dat verzoekers situatie thans gestabiliseerd is, aangezien er geen vermelding meer is van acute incidenten of speciale opvolging, van crisisopvang of hospitalisaties en evenmin van suïcidepogingen. Aldus is de vaststelling van de arts-adviseur dat de situatie voldoende ingrijpend is gewijzigd niet kennelijk onredelijk en weldegelijk gemotiveerd."

Dat verzoeker met verwijzing naar een attest van zijn behandelende arts liet gelden dat een terugkeer naar het land van herkomst een *trigger* voor suïcidaliteit is, houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ten onrechte heeft gesteld dat op het ogenblik van het advies van de ambtenaar-geneesheer-geneesheer geen sprake was van suïcidaliteit

en dat verzoeker dit laatste element uit het medisch advies niet betwistte. Er blijkt wat dat betreft geen schending van de bewijskracht van het medisch advies zelf of van het verzoekschrift tot nietigverklaring.

9. Aldus blijkt evenmin dat de *supra* geciteerde motivering niet zou volstaan in het licht van de jurisdictionele motiveringsplicht. Deze houdt trouwens niet in dat de rechter naast de motieven ook de gronden voor die motieven moet weergeven.

Verzoeker acht de jurisdictionele motiveringsplicht nog geschonden omdat de zin “Door te verwijzen naar het feit dat een terugkeer een *trigger* is naar suïcide toont verzoeker geenszins aan dat de arts-adviseur bij het nagaan of de omstandigheden op basis waarvan de machtiging tot voorlopig verblijf werd verleend – in casu de diverse crisisopvangen, hospitalisaties en suïcidepogingen – nog steeds bestaan of niet dermate ingrijpend zijn gewijzigd zodat een machtiging nog steeds nodig is”, compleet onbegrijpelijk zou zijn. Het is immers duidelijk dat deze zin een materiële fout bevat (de woorden “de arts-adviseur bij het nagaan of” staan er ten onrechte) en moet worden gelezen als: “Door te verwijzen naar het feit dat een terugkeer een trigger is naar suïcide toont verzoeker geenszins aan dat de omstandigheden op basis waarvan de machtiging tot voorlopig verblijf werd verleend – *in casu* de diverse crisisopvangen, hospitalisaties en suïcidepogingen – nog steeds bestaan of niet dermate ingrijpend zijn gewijzigd zodat een machtiging nog steeds nodig is”. Ook in die mate blijkt geen schending van de jurisdictionele motiveringsplicht.

Conclusie

10. Het eerste middel is in zijn beide onderdelen, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

11. Verzoeker werpt in een tweede middel, dat hij in de toelichtende memorie herhaalt, de schending op van de bewijskracht van akten, van het recht op verdediging en tegenspraak, van artikel 39/65 van de vreemdelingenwet en van artikel 149 van de Grondwet.

Verzoeker voert aan dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet antwoordt op de in het verzoekschrift tot nietigverklaring aangehaalde contradictie tussen het advies van de ambtenaar-geneesheer en het medisch attest van verzoekers behandelende arts van 7 mei 2019 met betrekking tot de *trigger* tot suïcide die zou liggen in herplaatsing in de traumatiserende context. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gaat eraan voorbij dat bij de toekenning van de verblijfstitel werd geoordeeld dat geen behandeling mogelijk was in het land van herkomst.

Verzoeker vervolgt dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen evenmin het middel beantwoordt betreffende de onbeschikbaarheid en niet-toegankelijkheid van een adequate behandeling in het land van herkomst, gelet op de *trigger* tot suïcide in het geval van herplaatsing.

Tot slot laat verzoeker gelden dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de bewijskracht schendt van het medisch attest van 7 mei 2019 door te stellen dat “de arts-adviseur niet dient te motiveren waarom hij de behandelingen gepast acht aangezien het de behandelingen zijn die door de behandelende arts zijn voorgeschreven”, terwijl de behandelende arts uitdrukkelijk stelt dat geen behandeling mogelijk is in het land van herkomst.

Beoordeling

12. Verzoeker zet niet uiteen op welke wijze te dezen het in het opschrift van het middel vermelde “recht op verdediging en op tegenspraak” zou zijn geschonden met het bestreden arrest. Hoe dan ook vormt een gebeurlijke schending van de jurisdictionele motiveringsplicht geen schending van het recht van verdediging, waarvan het recht op tegenspraak deel uitmaakt.

13. Uit een gebeurlijke tegenstrijdigheid tussen de beslissing waarmee de verblijfstitel tijdelijk werd toegekend aan verzoeker en de bestreden beslissing volgt niet dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op onwettige wijze heeft overwogen dat er geen tegenstrijdigheid is tussen het advies van de ambtenaar-geneesheer van 8 november 2019 en het medisch attest van verzoekers behandelende geneesheer van 7 mei 2019.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen motiveert bovendien waarom er volgens hem geen sprake is van een tegenstrijdigheid tussen de beide voormelde adviezen:

> “Verzoeker gaat er evenwel aan voorbij dat de arts-adviseur in het medisch verslag van 8 november 2019 niet adviseert om de behandeling stop te zetten. Wel integendeel, de arts-adviseur stelt dat verzoeker verder kan opgevolgd worden in het thuisland als de zorg beschikbaar is. Vervolgens is de arts-adviseur nagegaan of de medicamenteuze behandeling kan worden verdergezet in Irak en stelt hij vast dat de behandeling/zorgen ‘voor de PTSD in al zijn symptomatologie, de opvolging en verzorging beschikbaar is in het thuisland’.”

Door er enerzijds op te wijzen dat de medicamenteuze behandeling beschikbaar is en anderzijds dat ook de zorgen voor PTSD in al zijn symptomatologie en de opvolging beschikbaar zijn in het land van herkomst, beantwoordt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wel degelijk verzoekers argumentatie betreffende de onbeschikbaarheid en de niet-toegankelijkheid van

een adequate behandeling, dit in functie van “de *trigger* tot suïcide van de herplaatsing in de traumatiserende context”.

De omstandigheid dat de behandelende arts in zijn medisch attest stelt dat er geen behandelingen toegankelijk zijn in het land van herkomst, verhindert niet dat de ambtenaar-geneesheer op basis van de MedCOI-databank tot een andere conclusie kon komen, zoals in het bestreden arrest wordt uiteengezet:

> “Wat de beschikbaarheid betreft van de zorgen en opvolging in het land van herkomst betoogt verzoeker dat de arts-adviseur slechts verwijst naar een MedCOI-aanvraag, zonder specifiek in te gaan op de situatie van verzoeker. Verzoeker verwijt de arts-adviseur niet te hebben nagegaan wat de impact kan zijn van een terugkeer.
> Uit het medisch advies van 8 november 2019 blijkt dat de arts-adviseur alle door de behandelende psychiater gestelde diagnoses en opgegeven behandelingen en nodige zorgen in ogenschouw heeft genomen en heeft geoordeeld, na een beoordeling van de mogelijkheid tot reizen en na een beschikbaarheidsonderzoek in Irak, dat de medicamenteuze behandeling beschikbaar is in Irak. Ook de zorgen voor de PTSD in al zijn symptomatologie en de opvolging zijn beschikbaar in zijn thuisland. De arts-adviseur heeft, in weerwil van verzoekers betoog, rekening gehouden met de medicamenteuze behandeling, evenals de andere voorgeschreven zorgen en opvolging voor de PTSD in ogenschouw genomen. De arts-adviseur dient daarbij niet te motiveren waarom hij de behandelingen gepast acht aangezien het de behandelingen zijn die door verzoekers behandelende arts zelf zijn voorgeschreven.
> Verzoeker stelt dat de conclusie van de aanvraag MedCOI niet wordt veruitwendigd in de beslissing. Het loutere feit dat de medicatie beschikbaar zou zijn maakt niet dat de psychiatrische behandeling beschikbaar is.
> Vooreerst merkt de Raad op dat de stukken waarnaar de arts-adviseur verwijst, zoals de informatie uit de MedCOI-databank, aanwezig zijn in het administratief dossier waarvan verzoeker inzage kon vragen. De bewering dat de MedCOI-informatie niet verifieerbaar zou zijn, mist feitelijke grondslag. Verder blijkt onder de ‘toegankelijkheid van de zorgen en opvolging’ in het medisch verslag dat er uitdrukkelijk wordt verwezen naar centra en ziekenhuizen waar de meeste mentale problemen worden behandeld. Met name stelt de arts-adviseur het volgende vast: ‘Voor de mentale problemen werd in 2009 een ‘*Basic Health Service package*’ in het leven geroepen dat ervoor zorgde dat de meeste mentale problemen kunnen behandeld worden in de eerste lijn centra en ziekenhuizen. Elk regionaal centrum beschikt over een psychiatrie afdeling. De zorg wordt gedekt door het budget van basiszorg en is gratis. In het kader van zwaardere aandoeningen zijn er in Bagdad 3 gespecialiseerde centra.6’ Aangezien er een psychiatrie-afdeling bestaat in elk regionaal centrum, toont verzoeker

niet aan dat er geen psychiatrische behandeling beschikbaar zou zijn in zijn land van herkomst.”

Door een andere beoordeling te aanvaarden dan de behandelende arts, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geenszins de bewijskracht geschonden van het attest van deze behandelende arts. Bovendien heeft de behandelende arts wel degelijk de behandelingen beschreven, namelijk nood aan opvolging en medicamenteuze behandeling met Aripiprazole en Lorazépam.

Verzoeker toont derhalve geen schending aan van de jurisdictionele motiveringsplicht.

14. Het tweede middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het cassatieberoep.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op een rolrecht van 200 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zesentwintig oktober tweeduizend drieëntwintig, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Carlo Adams,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,

bijgestaan door:

Bart Tettelin,	griffier.

De griffier **De voorzitter**

Bart Tettelin **Carlo Adams**